

*
* *

ცისა ფერს, ლურჯსა ფერს,
პირველად ქმნილსა ფერს
და არ ამ ქვეყნიერს,
სიყრმიდგან ვეტრფოდი.

და ახლაც, როს სისხლი
მაქვს გაციებული,
მფიცავ [მე] დ არ ვეტრფო
არ ოდეს ფერსა სხვას.

თვალეზში მშვენიერს
ვეტრფი მე ცისა ფერსა
მოსრული იგი ცით
გამოკრთის სიამით.

ფიქრი მე სანატრი
მიმიწვევს ცისა ქედს,
რომ ეშხით დამდნარი
შემერთო ლურჯსა ფერს.

მოვკვდები დ ვერ ვნახავ
ცრემლსა მე მშობლიურს, დ
მის ნაცვლად ცა ლურჯი
დამაფრქვევს ცვარს ციურს!

სამარეს ჩემსა, როს
გარს ნისლი მოეცვას დ
იგიცა შესწიროს
ციაგმან ლურჯსა ცას!